

ונקבות פ"ש. ותמהו מהשגגה גדולה שילא מאתו, דסמ"ג חיי"ר שנוהג בזכרים ישראלים ונקבות, כדרכו בכל המלות לכתוב כן, אבל מהגיד לא חיי"ר אי הוא מהנמלא בזכרים ונקבות. ועשויה חסם סופר יו"ד סי' ס"ט מ"ש מ"ש בזה, ובפתחי חשוכה דפוס ווילנא סי' ס"ה סק"ב מ"ש בשם ס' תולדות אדם להגר"ז חו"לנא. ועי' ביו"ד דפוס לבוב צדעת קדושים ונידולי הקודש שם, ובשו"ת סוב טעם ודעת מהר"ק סי' ק' מ"ש בזה והביא שמאל, בהגהות להלכות גדולות דלשוא הרעישו על הכו"פ, וט"ס נפל בכו"פ ובמקום סמ"ג ל"ל סה"ג וכיוצא מל ספר הלכות גדולות שמבואר שר"ך לנקר הגיד גם בנקבות, ועי' בגילוי הדעת ומשמרת שלוש בזה, ובירחון הפרדס הו"ל לאור בשקאגא חלק ד' חוברת א' הביא הרב שלמה מיכאל נענעם. מלאם אנדעטום. שאלנו יש כו"פ אשר הר"י הדפים בחייו באלקטונא סק"ב, ונמלא הנהגות מן הגר"ר יסונתן בכתב ידו בתיבות ואז הראיתי לו בסמ"ג נחחק חיצת סמ"ג, ובגדו נכתב בסה"ג והוא הר"ת מספר א' מסדר הלכות ניקור"א אשר שם נמלא באמת שנה"ג נמלא בזכרים (שורים) ונקבות (פרות) ופלא שער היום לא הביט שום אדם בסמ"ג גופא שכל המאמר גיה טהג בזכרים ונקבות לא נמלא שם כלל זה:

לג א) ויחין. עי' יפרות דבש ח"ב דרוש י"א מ"ש בזה:

ב) ואת לאה וילדה אחרונים ואת רחל ואת יוסף אחרונים עי' בקובץ דרושים חוברת י" סי' כ"א, דלכא"ק מלבד שהוא נגד ניחום להראות בגלוי הכדל בין נשוי ובניו בענין אהבתו עליהם במקום סכ"ג, גם דין מפורש ביו"ד סי' קנ"ז ס"א, חנו לנו א' חסם ונהרגנו לא יתנו, והוא מירושלמי פ"ח דתרומות, ובחשנה י"ב שם חנו אחת ונסמא אחת לא יתנו, ואין דוחין נפש מפני נפש ואפי' ביחודו לא משנת חסידים הוא, ועי' פ"ב א"י ז"ל בתגליות לריב"ל ביר' שם ומובא בר"ש וב"י וסו"י סק"ג, ובהעברת נחל יבק כי שם הרמב"ן אין מוקדם ומאוחר בהלכה רק אסף כולם על שפת הגחל ועבר הנהר לראות אם נבהו המים ושם ולקח כולם פ"ש (ל"ב כ"ג) וכאן לא אמר הרמב"ן כלום, וי"ל דיעקב חשש שנשא נשותיו באיסור אחיות ובמד"ר דגם בלהה וזלפה ה' בנות לנן ורק נחשבו כשפחות לענין איסור אחיות, ויעקב חשש רק שנשא ב' אחיות עי' פסחים ק"ט ב', ועי' דחז"ל משה רחל בדרך וחז"ל משום זה דנשואי' ה' באחרונה, ולכן ירא יעקב במלחמה דכתיב הירא כו' ישוב לביתו וזה הירא מעצירות בחשנה סוטה ס"ד, והי' לו לשלוח משה המלחמה היראים מעצירה, ויטן ל"ס אפשר זה דשונא נעדם עכ"פ עשה סדר מוקדמין ומאוחרין, ורחל ויוסף שעליהם חשש יותר במיבור ב' אחיות עשה אחרונים לכולם:

ועי' תוספות יו"ט פ"ז מ"ג דדמאי דקורין גם לאמלטים אחרונים והיינו דכלפי הקודמים קריים אחרונים, ובזה תשו' לשואל בפי' (חגי ב') גדול יו"י כבוד בית האחרון שעל בית שני נא' שנמלא שאין עוד שלישי ולהג"ל א"ש, וכן בשמות (ד' ח') ושמש לקול האות האחרון וחוזר וניקן אות שלישי, וכן בחשניה י"ד א', ול"ק מניסין כ"ט ב' דדייק מכלל דאיכא אמלטי, ד"ל שיש אמלטי אי לאו דהכי ה"א דאיכא אמלטי לא הר"ל לשנות אחרון דהא איכא לפרש משום דאיכא אמלטי הוא ששונה כן משו"ע דייק שפיר אבל הכי דליכא למימר שיש אמלטי מוכרח הוא שלשון אחרון כלפי קמא הוא ושי"ך למר אחרון של כשני אף שאין לפניו אלא אחד עכ"ל, ועי' דרביד סוכה. והראב"ע בפי' שמות כ' אמר האחרון ואפי"פ שיש שם אות שלישי בעבור

והנה לעיל בפי' לך (י"ז כ"ג) הבאתי קו' תוס' קידושין כ"ט א' ד"ס אות. דלמ"ל קרא דאשה פסורה למול בנה הפ"ל דהוי מ"ש שה"ג שנימול בח', וכ' בס' לימודי ה' לימוד ק"ט דאפשר לקודם מ"ת דלא ה"י חילוק בין מ"ש שה"ג ללא הד"ג ותוס' לא הקשו למ"ל קרא רק דקשה להו על הנמ' דמוקי טעמא במהני' מאותו עכ"ל, ונשמע דקודם מ"ת נשים חייבות גם במ"ש שה"ג, אך לאחר שנתנה תורה ונחדשה הלכה דנשים פסורות חמ"ע שה"ג יש לפטרם גם מ"ש שה"ג שנאמרה קודם מ"ת, אך מחולין ק' פ"ב בחשנה אר"י והלא מבני יעקב נאסר ג"ה ועדיין טמאה מותרת כו', וכ' תוס' בדל"ס פ"ב ד"ס אלא, דסברה ר"י כיון דלכנ"י נאסר אף בעמאה אין סברא לומר דאח"כ כשנאסרה בעמאה פקע איסור גה"ג פ"ש, כרי בהדיא דלא נוכל לומר שיכ"י מותר אחר מ"ת דבר שהי' אסור מקודם, ואף רבנן לא פליגי רק דס"ל בסיני נאסר, אבל בעיקר הסברא מודים לו, וא"כ ה"י אין סברא לפסור נשים חמ"ע שהי' חייבין קודם מ"ת, ועי' בזה בס' תבואות השדה פ' ויחי, ובענין

Raw
foll
patzaruski